

**Едноименникъ, иница, sc.** homonyme.  
 — именъ, adj. Gram. homonyme.  
 — иміе, sn. Gram. l'homonymie f.  
 — и полвнинъ, adj. Mathém. sesquialtère.  
 — ковертна ладін, sf. naïvre ponté m.  
 — конна каруца, sf. la demi-fortune. [adj.]  
 — копытно животно, sn. H. nat. solipède,  
 — кракъ столъ, sm. le guéridon.  
 — кръвень, adj. consanguin.  
 — кашенъ, adj. Bot. monoïque.  
 — кашество, sm. Bot. la monoecie.  
 — листенъ (пулляр), adj. Bot. monopétale.  
 — листна шинулка, sf. Bot. calice monophylle f.  
 — личенъ, adj. Gram. unipersonnel.  
 — мысленникъ, sm. un adhérent. [cert.]  
 — мысліе, sn. l'intelligence f; || fig. le con-  
 — мжкіе, sn. Bot. la monandrie.  
 — образенъ, adj. uniforme, égal à; || fig. monotone, prosaïque.  
 — образіе, sn. l'uniformité f, égalité f, monotonie f; || fig. le prosaïsme.  
 — ока жена, sf. fam. une borgnesse.  
 — -игрална книга, sf. l'as m.  
 — окъ, sm. sc. un borgne.  
 — очень, adj. monoculaire. [unisexuel].  
 — ощиренъ или -пасминенъ, adj. Bot.  
 — перенъ (за рыбой), adj. H. nat. monoptère.  
 — рога крава, sf. la dagorne.  
 — рогъ, sm. quadr. la licorne; || H. nat. unicorn, adj.  
 — родень, adj. homogène, similaire; || H. nat. Anat. congénère.  
 — родность, sf. l'homogénéité f, similarité f.  
 — ржкъ, ка, s. manchot, ote.  
 — свадбентъ, adj. Jur. sc. monogame.  
 — свадбие, sn. Bot. Jur. la monogamie.  
 — сриченъ, adj. monosyllabe; -чна рѣчъ,  
 sf. le —, sm. || отъ -чины думы, monosyllabique, adj.  
 — стайность, sf. la continuité.  
 — станенъ, adj. massif.  
 — стишіе, sn. le monostique.  
 — страненъ, adj. simpliste, exclusif.  
 — -човѣкъ, sm. un simpliste.  
 — странни, adj. Bot. unilatéral. [plisme].  
 — странность, sf. l'exclusivisme m, le sim-  
 — странно разслабване, sn. Méd. l'hémi-  
 plégie et -plexie f.  
 — струнна лира, sf. trompette marine f.  
 — сѣменодѣлно растене, sn. Bot. mono-  
 cotyledone et plante —, sf. [mique].  
 — сѣмънъ, adj. Bot. monosperme et -sper-  
 ухъ (за животны), adj. m. monaut.  
 — цвѣтень, adj. Bot. uniflore, pur.  
 — цвѣтна купонисъ, sf. monochrôme, adj. sm.  
 — -шампа, sf. le camaïeu.  
 — цвѣтното, sn. l'uni m.  
 — чарупченъ, adj. H. nat. univaire; ||  
 -пчна мида, sf. l' —, sm.

**Едно членна колчавина, sf. Alg. le monôme-**  
 — ягодникъ, sm. la parisette ou raisin de  
 renard m. [l'unitaire m.]  
 — члостасникъ (ересь унитарий), sm.  
**Едны (за пилцы, за ботушки), sm. pl. un**  
 paire; || ... други, qui... qui.  
**Едра вълна, sf. la jarre.**  
 — голія, sf. plante, le turneps. [d'eider].  
 — гжска, sf. oiseau, l'éider m.; -сченъ,  
 — игличена, sf. plante, l'archangélique f.  
**Едро писмо, sm. la grosse.**  
**Едрото, sm. fig. la quintessence.**  
**Едъръ (u fig.), adj. nourri.**  
 — грахъ, sm. la cicérole ou pois chiche m.  
 — джджъ (изъ облакъ), sm. le grain; ||  
 fam. l'averse f. [chois m.]  
 — нормански гжлабъ, sm. pigeon cau-  
 пъсакъ, sm. le balast. [vrotine].  
**Едры брабонки (сачмы т.), sf. pl. la che-**  
 — лѣщици, sm. pl. l'aveline f.  
 — портокалы, sm. pl. la pamplemousse.  
 — черѣши, sf. pl. le capron et caperon.  
**E, adv. oui; 1. interj. 'he, oh ça; 2. fam.**  
 'hein; 3. — ta що, eh bien.  
**Ей, interj. ouais, 'ho, ça, 'hé, oh ça, or que,**  
 or ça, st st; || — шу, 'hem; || — сера, adv.  
 sur le champ, sur l'heure, incontinentement.  
**Ежова главичка, sf. plante, ruban d'eau m.**  
**Ежъ (таралежъ), sm. quadr. le 'herisson;**  
 -жовъ, de —, adj; || fig. la sagouine.  
**Езелхонть, sm. Mar. le chouquet.**  
**Езеро, sn. le lac, étang m; -рень, de lac.**  
**Езыко-знане, sm. la linguistique.**  
 — тълковачъ, sm. un glossographe.  
 — чистилка, sf. le cure-langue ou grattelangue.  
**Езыкъ (нарѣчие, на капуны и месенъ), sm.**  
 la langue; 1. fig. le langage, le verbe; 2.  
 (на брава), le moraillon; 3. (на заженъ),  
 Blas. le batail; 4. (на камбана), le battant;  
 5. болежъ на -тъ, Méd. la glossalgie; 6.  
 въспалене на -тъ, Méd. la glossite, la cy-  
 nancie; 7. на два -ка написано, bilingue,  
 adj; 8. земя —, Géogr. langue dé terre;  
 9. знане чужды -ыцы, la xénographie; 10.  
 изгледване — на свиня, le langueyage;  
 11. изгледвамъ — на свиня, va. langueyer;  
 12. изгледовачъ на свински —, un lan-  
 guyeur; 13. напушентъ — (обвитъ въ  
 чирво), langue fourré; 14. напушентъ свин-  
 скъ —, le languier; 15. описане на -тъ,  
 Anat. la glossographie; 16. приемамъ въ  
 — дума, va. naturaliser; 17. погрѣшка въ  
 говорене на единъ —, fam. le cuir; 18.  
 ученици на источни -ыцы, enfants ou  
 jeunes de langue, m.  
**Езыченъ, adj. Anat. Gram. lingual.**  
**Езыче, sn. la languette; 1. Anat. le clitoris;**  
 2. (на копие), le barbillon; 3. (на кобарь),  
 la broche; 4. (на хвакъ), la marchette.